

tagelsen under 15. samling med simpelt flertal af Congo (Leopoldville)-delegationens sæde i forsamlingen.

Ghanas repræsentant kom ikke ind på to-Kina problemet.

Dette gjorde derimod Japans faste FN-repræsentant, som i sit indlæg indgående redegjorde for Kina-spørgsmålets forhistorie, herunder for Formosas status og for Japans forbindelse med øen og fra 1952 med den kinesiske nationalistregering. Japans repræsentant lagde i det store og hele vægt på de samme argumenter, som tidligere er bragt i marken fra amerikansk side imod Peking-regeringens repræsentation (Korea-krigen etc.), og talte imod, at man uden videre kunne se bort fra, at Formosa-regeringen havde den faktiske og juridiske magtudøvelse over en del af kinesisk territorium, og han drog den konklusion heraf at antyde en løsning, hvorefter begge Kina-regeringer repræsenteredes.

Han henledte endelig opmærksomheden på, at Republikken Kina har været anerkendt fra FN's begyndelse som repræsentant for Kina. Dersom denne regering skulle afløses i FN af Folkerepublikken Kinas regering, spurgte han, ville dette ikke være det samme som at ekskludere et medlem? Han opfordrede derfor til den største forsigtighed i overvejelserne af dette spørgsmål.

Bl. a. New Zealands og Sierra Leones repræsentanter udtalte som en mulig løsning, at der nedsættes en kommission, som skulle have til opgave at foretage en nærmere undersøgelse af problemet med henblik på at bringe det et skridt nærmere ad vejen til en mulig løsning.

Optagelse af nye medlemmer i FN.

(Dagsordenens punkt 92).

Sierra Leone.

I henhold til et af Ceylon, Liberia og Storbritannien fremsat forslag vedtog sikkerhedsrådet den 26. september at anbefale generalforsamlingen, at Sierra Leone optages som medlem af FN.

Sierra Leone opnåede selvstændighed den 27. april 1961. Indtil territoriet fik uafhængighed, havde Storbritannien indberetningspligt til FN derom i henhold til pagtens bestemmelser.

29 lande, deriblandt de 10 medlemmer af det britiske Commonwealth, stillede i generalforsamlingen et forslag, hvorved Sierra Leone blev medlem af FN. Forslaget vedtoges med akklamation den 27. september. Blandt lykønskningerne til det nye medlem var udenrigsminister Krag's. Han udtalte på den vesteuropæiske gruppes vegne, at Sierra Leones optagelse var et lykkeligt varsel og et skridt henimod universalitet.

Ydre Mongoliet og Mauretaniem.

Den mongolske Folkerepubliks (Ydre Mongoliets) ansøgning om medlemskab af FN daterer sig fra 24. juni 1946. Den er ved flere lejligheder taget op i sikkerhedsrådet, men afslået, senest i 1955, hvor Kina under benyttelse af sit veto forhindrede folkerepublikkens medlemskab.

15. generalforsamling erklærede sig for såvel Ydre Mongoliets som Mauretaniens optagelse i FN. Mauretaniem indgav sin ansøgning om medlemskab den 28. november 1960, men Sovjetunionen gik imod den i sikkerhedsrådet.

Spørgsmålet om de to landes medlemskab kom på ny til behandling i sikkerhedsrådet i begyndelsen af oktober 1961, og efter en proceduredebat vedtog rådet den 25. oktober at behandle de to ansøgninger i kronologisk orden, det vil sige Ydre Mongoliets først.

Et sovjetisk resolutionsforslag med anbefaling af Ydre Mongoliets optagelse i FN vedtoges samme dag af sikkerhedsrådet med 9 stemmer for, ingen imod og 1 abstention (USA); Kina deltog ikke i afstemningen.

Et af Frankrig og Liberia fremsat resolutionsforslag med anbefaling af Mauretaniens optagelse i FN vedtoges umiddelbart efter med 9 stemmer mod 1 (Forenede arabiske Republik), medens 1 afstod (Sovjetunionen).

Den 27. oktober vedtog generalforsamlingen enstemmigt et sovjetisk forslag, der som medforslagsstillere havde østmagterne og nogle afro-asiatiske lande, og hvorved Mongoliet blev medlem af FN.

Derefter vedtog forsamlingen på forslag af Brazzaville-gruppen et resolutionsudkast om optagelse af Mauretaniem. Vedtagelsen skete med 68 stemmer for, 13 imod, og 20 lande afstod. Imod stemte Cuba, Guinea, Irak, Jordan, Libanon, Libyen, Mali, Marokko, Saudi Arabien, Sudan, Syrien, For-